

Жанрово-стильові особливості майданної поезії: традиція і новаторство

В. П. Мацько

Хмельницька гуманітарно-педагогічна академія
Corresponding author. E-mail: macko.vitaliy@gmail.com

Paper received 05.01.19; Accepted for publication 11.01.19.

<https://doi.org/10.31174/SEND-Ph2019-189VII55-08>

Анотація. У статті проаналізовано жанрово-стильові особливості української традиційної і модерної майданної поезії. У процесі аналізу з'ясовано, що у своїй художній практиці поети використовували різні жанри: дума (О. Птащенко), ліричні медитації із пейзажними замальовками (Л. Сердуніч), глибоко патріотична поезія (Д. Павличко), лірика із вкрапленням публіцистичних лексем (А. Любка), ораторія (Б. Бойчук), а також стилізовано-модифікована майданівцями українська народна пісня «Горіла сосна, палала», переопрацьована відповідно до тримісячних революційних подій на Майдані. Виявлено, що поезія взаємодіє з різними видами мистецтва, вона тяжіє до національної модерністичної традиції (Б. Бойчук, Т. Власова, О. Птащенко). Глибокий патріотизм, боротьба за розбудову громадянського суспільства – провідний мотив української майданної лірики.

Ключові слова: стиль, жанр, модерн, лірика Майдану, Революція Гідності, метафорика образу.

Вступ. У науці про літературу жанрово-стильові особливості традиційної і модерної майданної поезії потребують глибокого наукового потрактування, оскільки досі такий жанр як майданна лірика не здобувся на комплексний аналіз. Супротив правлячій верхівці відбувається майже у кожній країні: страйки, мітинги з політичними чи економічними вимогами, протести (гласні і негласні), швидкі кардинальні зміни в суспільстві еволюційним чи революційним шляхом. Українська революція на Майдані у 2004 і 2013-14 роках є особливою, за якою стежив увесь світ. Особливість полягає в тому, що народ повстав проти тиранії, захищаючи демократичні права і свободи, прагнення жити без диктату, йти в ногу разом з європейськими країнами, з усім цивілізованим світом. Євромайдан в Україні 21 листопада 2013 р. почався після того, як український уряд під керівництвом М. Азарова за тиждень до Вільнюського саміту «Східного партнерства» вирішив призупинити процес підписання Угоди про Асоціацію з Євросоюзом.

Логіко-філософську позицію українського народу продемонстровано в новітній поезії (2004 - 2018 рр.). Означені вірші за тематичною класифікацією називають патріотичною (громадянською) лірикою, що вселяє реципієнтам віру, надію у завтрашній день, перемогу у боротьбі за світлі ідеали добра, справедливості, свободи, любові, гуманізму. Громадянська лірика вирізняється патріотичною символікою, стилістичними засобами, риторичними, зчаста, закличними реченнями. Оскільки поезія розрахована на масового читача, то, відповідно, вона є інтерактивною, міжособистісною, що впливає на емоції, почуття, обмін думками з приводу художньо зображених подій, явищ, спонукає кожного до їх осмислення, співпереживання разом з автором чи ліричним героєм. У сучасному літературознавстві жанрову специфіку вірша розглядають як «ліричний або ліро-епічний твір, організований за версифікаційними законами певного літературно-історичного періоду» [12, 128]. Стиль, науковці потрактовують як «сукупність ознак, що характеризують твори певного часу, напряму, індивідуальну манеру письменника» [1, 641]. Жанрово-стильова природа сучасної майданної поезії поєднує в собі синтез стильових ознак та жанрових різновидів лірики, яка атрибує взаємодію традиції і модерних (оновлених) рис у структурі художнього відтворення

реалістичних подій, явищ, концептуально об'єднаних головною ідеєю.

Короткий огляд публікацій за темою. Майданну лірику іноді називають рухом опору. Лише треба додати, що Революція Гідності – це відкритий протест повсталого українського народу супроти диктаторської влади. А словосполучення «рух опору» відповідає прихованій боротьбі, такий термін увійшов у «політичну літературу під час Другої світової війни і спочатку вживався на означення підпільної і повстанської боротьби народів Європи проти окупації Німеччиною та її союзниками» З початку 1960-х під рухом опору розумілася боротьба за національні, політичні та громадянські права народів, що перебували під контролем комуністичних сил СРСР, країн Східної Європи» [10, 404]. Одним із перших в українському літературознавстві до осмислення майданної лірики долучився професор Я. Поліщук, який зазначив, що українська література Революції Гідності привернула до себе увагу мільйони читачів, повернула їхню довіру до художнього слова, я би сказав, експериментального слова, на якому «виростатиме художня література постмайданного штибу» [15, 16]. Г. Білик у статті «Особливості зображення Революції Гідності в українській літературі 2013–2015 років» звертає увагу на новаторському характері означеної літератури, який «особливо помітний на фоні нашого не надто активного до мистецьких реформ часу й письменства. Це її «сингармонійність»... [2, 123]. Дослідниці також належить праця про модерну літературну ораторію Б. Бойчука «Небесна сотня», в якій вона аналізує художньо-стильові прийоми поеми-ораторії, добавивши «вивіреним авторський погляд на трагічну і доленосну для українців Революцію Гідності, який уславлює невничерпність душі й незнищенність духу українського народу, його невідступне виборювання власного права на повноцінне історичне буття» [3, 352]. Дослідниці О. Єременко та А. Гаврильченко майданну поезію за жанровою ознакою відносять до «бунтівної музи» [9], звеличуючи непокору повсталого народу супроти свавілля влади. О. Грушанська, вчитуючись у поетичний світ Революції Гідності, вважає, що «Майдан сам по собі є потужним поетичним образом. У художніх та журналістських творах він уособлює поле бою, де сили зла змагаються з силами добра.

Вічне протистояння, яке отримало не абстрактну, а цілком матеріальну арену» [7, 21].

Мета статті – проаналізувати жанрово-стильові особливості майданної поезії, осмислити поетику жанру винятково самобутнього літературного явища.

Матеріали й методи. Матеріалом дослідження стали результати дослідження сучасної майданної лірики, в якій оприявлено і традиційне віршування, й новаторський підхід у її моделюванні, тому ми використовуємо естетико-функціональний підхід прочитання, сприймання й аналізу та інтерпретації віршованого тексту, смислу художніх висловлювань. У статті використано антропологічний підхід, елементи рецептивної естетики, які уможливили науковий пошук виявлення особливостей поетики майданної лірики, визначення її місця в літературному процесі початку ХХІ століття. Філологічний метод сприяв вивченню тексту, опису, теоретичному обґрунтуванню, узагальненню проаналізованого матеріалу та його концептуалізації. Загальнонауковий метод (аналіз, синтез, зіставлення, узагальнення, систематизація, індукція та дедукція), сприяє вивченню науково-методичної літератури з означеної проблеми, висвітленню суспільно-політичних та соціальних аспектів у літературознавчому дискурсі. Застосування такого методу, зокрема аналізу соціально-політичних умов, подій, сприяє глибшому розкриттю світогляду поетів, формуванню їхньої особистісної концепції внутрішньої культури.

Результати дослідження. Мистецький фактор майданної лірики атрибує доленосну для українського народу подію – виборення громадянських прав і свобод, що за них полягли кращі сини і дочки України. У віршах увиразнено історично-політичні пасюнарії, які рекрутувалися із мистецтва слова: заключна опоетизована риторика народу з Майдану перемогла і перші постмайданівські вибори привели майданівців до влади, серед них В. Парасюк, М. Гаврилюк, Д. Булатов, Д. Ярош, О. Богомолець, Є. Нищук, які, до речі, не стали корупціонерами.

П'ять років тому Майдан у Києві вирував, центральні вулиці були заповнені людьми зі всієї України, так народ повстав проти тиранії і деспотизму центральної влади. З репродукторів на майдані Незалежності і на центральних майданах інших міст лунали вірші. Д. Павличко за свіжими подіями створив цілу низку творів. Зокрема, у вірші із кульмінаційним заголовком «Перемога» (7.02.2014) він закцентує на героїзмі й стікості учасників Революції Гідності: «Якщо стоїш на Київським Майдані, / Де за свободу пролилася кров, / Ти переміг свої страхи кайданні, / Свого народу ворога зборов... / Майдан стоїть. Співає празниково, / А ти, як учень, шепчеш "Заповіт". / Ти – переможець, ти – народ, ти – слово, / Що творить правди і свободи світ» [14, 1]. Авторська інтелектуальна стоїтична тональність засобами метафоризації переростає у словесні імпульси героїзму, увиразнює риси українського менталітету. Прочитавши проілюстровані вище рядки з поезії, кожен реципієнт замислиться над питанням: «хто я?», «яке моє місце у цій всенародній боротьбі?». Означена поетико-філософська вправа із критичного мислення допомагає читачеві осмислити і пояснити на екзистенційному (внутрішньому) рівні самому собі основоположні критерії особистості, її ролі в суспільстві.

У художній практиці Д. Павличка назви поезій прості, вони точно передають головну думку твору. Компоненти передтексту виконують прогноуючу роль, підказуючи реципієнтові, про що йтиметься у тексті. Наприклад, назви поезій «Дмитро Булатов», «Михайло Гаврилюк» містять два компоненти – актуалізацію інформативності та своєрідного передтекстурозкодування до вірша. Х.-Ю. Геріг зауважує, що «літературні заголовки – це, власне, імена текстів, які нам дещо рекомендують, з чим ми ще не ознайомились, але водночас заголовки мають своє власне життя, незалежне від їхніх текстів» [18, 22]. Заголовки поезій Д. Павличка виконують ідейну, композиційну та стилістичну функції. Назва твору орієнтує читача на побудову його сприйняття як художнього цілого., як ось у поезії «Дмитро Булатов» (4.02.2014): «Дмитра вбивали беркути й тітушки, / Та кров його тяжка впаде й на вас, / Верховного вождя й бандита служки, / В душі – кати, міністри напоказ. / В руках Дмитра прапороносна рея / Летіла сімло під небес врата. / Його скували, наче Прометея, / І розп'яли його, немов Христа. / Та він вернувся до свого Майдану, / Так, наче пережив лиш півбіді. / О, марното кожариного клану, / Ганьбою вкрита, шезни, пропади!» [14, 1]. В результаті аналізу майданної поезії переконаємось, що у вірші мовно-образну функцію виконує порівняння як стилістичний засіб актуалізації зображення реального образу героя Майдану Д. Булатова.

Подібна функція назви твору прочитується й у вірші «Михайло Гаврилюк» (3.02.2014): «Його піймали беркути, не птахи, / А звірі, помосковщені хахли. / Одежу здерли. Били попід пахи, / Шукали серця і, б'ючи, знайшли... / І на морозі фотографували / Роздягненого мужа до наги, / І, вишкіривши зуби, як шакали, / Навколо нього злились вороги. / Але козак стояв, дивився вгору, / Як чоловік, що зневажає грязь, / Перевертням являє непокору, / Вітчизну, що бандитам не здалась. / Я знаю: мати козака з Майдану / Горить, слізьми облита, як свіча. / А мати-Україна нездоланну / Вдихає силу в сталь свого меча» [14, 1]. У поезії Д. Павличка порівняння вказують й на образну символіку (протиставне порівняння – піймали беркути, не птахи; сполучникове порівняння як шакали; горить, як свіча). Образ козака Четвертої сотні Самооборони Майдану має смислове порівняння, опоетизований герой постає людиною твердого духу, як криця, як сталь меча. Поезія Д. Павличка передає читачам психологічний малюнок п'ятилітньої дійсності, розкриває стильові ознаки поезії Революції Гідності, художніми засобами відтворює картину кризових суспільних та історичних зрушень.

Стильові ознаки, емоційні переживання конфлікту зумовлюють апокаліптичний синтаксис. Найглибшою почуттєвою константою, маркером, експресією зображено біль батьків за втратою у борні дітей: «І чути сльози, сльози, біль. / Страшніших мук не може бути / за відчай змучених батьків, / Можливість вічної розлуки...» [8, 22]. Т. Кушнірова, досліджуючи категорію «стиль», вважає його як «формально-змістовну одиницю, яка включає в себе не лише мовні (носії стилю), але й надмовні елементи (стилетворчі фактори) (тематика, проблематика, пафос та ін.). Доречним при окресленні стилю є визначення стильових домінант, оскільки саме в стильових константах та домінантах у найбільш концентрованому вигляді втілюється зага-

льні закономірності доби» [11, 333] Стилєтвірний потенціал метафоризаторів у поетичному мовленні А. Любки увиразнений закличною майданною риторикою, яка вселяє надію (*spem spero!*) у світлу перемогу Добра над Злом: «Режим стріляє в потилиці й спини./ Убивають людей мисливські гвинтівки. / А все, що ми можемо – палити шини. / Україна бере початок з бруківки... / Лиш не зупиняйтесь, вставайте, боріться, / Не може тривати вічно облога! / Нас не зупинить жодна міліція, / Єдиний наш вихід – це перемога!» [1].

Революції Гідності передувала Помаранчева революція 2004 р. як реакція на масові фальсифікації виборів Президента України. На таку суспільно-політичну подію відгукнулися мільйони людей, акція непокори знайшла свій відгук у художніх та публіцистичних творах: «Непогора кипить стоголосо над площею, / Дух звитяги вита прапорами надій. / Не чекай, Україно від кривдника прощення, Рви закови, народе знеморений мій, / Бо свобода давно виглядає нас, як мати, / То ж назустріч розвесненій долі ходім! / Уперед, мій народе! На вольності свято! / До Європи йдемо, ми, як цвіт, молоді» [13, 45]. В акції непокори на Майдані брали участь поети, які своїми закличними, патріотичними творами надихали народ художнім словом й у такий спосіб піднімали волелюбний дух, додавали снаги, віри у перемогу над злом. Майданна поезія виховувала нових українських патріотів. У анотації до збірки «Євромайдан. Лірична хроніка» зацентровується, що кровопролиття на Майдані 2014 р. стало точкою неповернення, бо «коли люди пережили шок від перших кривавих подій, гнів помсти й холоднокривність оборони, – почалося глобальне структурне осмислення нової дійсності. Поезія – це перші спроби зрозуміти, що відбулось» [8, 2]. Творили поезію не лише професійні літератори, а й сам народ. Відому українську пісню «Горіла сосна, палала» майданівці трансформували під фольклорно-тематичний мотив на злобу дня, речитативом оповідаючи про історичні події, що сколихнули всю Україну. Пісню співали повстанці на Майдані у Києві: «Горіла сосна, палала / Там барикада стояла, / Лютих собак не пускала. / Горіла сосна ще й мішок / Ой навезли нам тітушок. / Ой зеки, зеки ви мої / Довго служили ви мені / Більше служить не будете, / Під суд народний підете. / Під суд народний, трибунал / Кожен піде регіонал». (*Записано автором статті від Кисельової Людмили Олександрівни, 1948 р.н., м. Київ*).

Поезія виривалася із серця заради перемоги. Стилєзуючи під П. Тичину, Л. Сердуніч експромтом написала чотиривірш: «На Майданах всього світу / Революція іде! / Україна – гідна щастя / І в ЄС таки буде!» [6, 31]. Твори були різножанрові, ліричні медитації із пейзажними замальовками «Це пшеничне золоте колосся, / Це щасливе хору стоголосья / Збережи нащадкам, захисти. / Присягни велично, щиро й гордо! / Як нащадок славних укрів-оріїв, / Захистити будь готовим ти!» [6, 30]. О. Птащенко написав твір «Дума про Майдан», в якому в емоційній тональності, риторично передає образ і настрої повсталого народу: «І раптом – буря, / Гримить Майдан: / Вставай, / народе, / з ко-

лін! / Вирує, нуртує людський океан, / хвилі здійма в височинь. / Ми – українці! / Це – наша земля! / Урвався терпець! / Кінець!» [16, 64]. Пафосний монолог ліричного героя думи є заідеологізованим, із вкрапленням народнорозмовних лексем, однак він має чітку протиставну лінію, що її М. Шкандрій назвав провідною, оскільки відображає тезу «маніхейського всесвіту» [17, 391], звідси народжуються експліцитнопіфосні поетичні тексти з вираженою публіцистичністю, в якій органічно поєднуються і ліричні, й епічні контенти. Б. Бойчук назвав свій модерний монументальний твір, написаний верлібром, «Небесна сотня: ораторія» [4]. Ліричний герой ораторії вражений силою духа братерства на Майдані, люди незламні, прагнуть боротися до переможного кінця, «Вірні друзі / далі стояли на барикадах, / щоб рятувати честь / погиблих / і виграти бій» [4, 157–158].

Майданна поезія сприяла творчій самореалізації авторів, розкриттю їхнього креативного потенціалу за умов відповідної революційної ситуації. Антитезні рефлексії спостерігаємо й у поезії Т. Власової «Мама відправила сина»: «Мама відправила сина, / Просила бути обачним / Син обіцяв берегтися щосили./ «Мамо, не плачте». / Місяць минає, закони погіршали, / Прийняті жєстами. / «Мамо, я просто не можу поіншому – / Я на Грушевського». / Вулиця стала дуже болючою – / Що говорити?.. / Син повернувся – очі / заплещені, / Прапором вкритий. / Сонце схвалось – негода. / Чи буде праведний суд? / Там, де учора проходив – сьогодні / Друзі несуть. / Мама заплакана, хрестить повсталих / Мовчки, без слів. / Сина не стало!.. / В неї від нині – мільйони синів» [5].

Висновки. Помаранчева революція не мала такої поетичної напруги, яка проявилася під час Революції Гідності, можливо тому, що перша мала більш виражений карнавальний характер – маски. Антитезними рефлексіями позначені вірші «майданівців»: 2013–14 рр. Поезія атрибує різножанровий характер: пісня, літературна ораторія (Б. Бойчук), патріотична лірика, а також стилізація народнопоетичної поезії, яка модифікувалася у фольклорний переспів. Тримісячне протистояння, пролита кров болем відгукнулася у серцях поетів професійних і народних. Отже, майданна лірика глибоко заґрунтована на емоційних реґістрах-потрясіннях, суб'єктивних і об'єктивних оцінках історичних та суспільно-політичних подіях, обставинах розвитку українського соціуму. Болісне сприйняття кривавих подій на Майдані, психічний стан зумовив творення поезії з відповідними стильовими ознаками: художність переплетена з публіцистичністю, декларативністю, підсиленою риторичними реченнями, іноді в одному вірші прочитуються традиційні строфи в поєднанні з модерним стилем письма. Майданна лірика насичена згущеністю метафориною образу майданівців, зображенням їхньої героїки, а також сповнена смисловою концентрацією, високою емоційною тональністю. Такі сегменти дозволяють нам говорити про стилістику кризового художнього континууму-множинності, в якому увиразнюється ориґінальність і новаторство майстрів слова майданної лірики.

ЛІТЕРАТУРА

1. Андрій Любка. Вірш про героїв Майдану. URL: <https://day.kyiv.ua/uk/blog/suspilstvo/virsh-pro-geroyiv-majdanu>
2. Білик Г. Особливості зображення Революції Гідності в українській літературі 2013–2015 років. *Альманах Полтавського національного педагогічного університету «Рідний край»*. 2015. № 2 (33). С. 118–124.
3. Білик Г. М. Ораторія «Небесна сотня» Богдана Бойчука як монументальний зразок української майданної поезії. *Молодий вчений*. № 6 (33). 2016. С. 350–353.
4. Бойчук Б. Небесна сотня: ораторія. *Кур'єр Кривбасу*. 2015. №№ 302–304. С. 155–161
5. Власова Т. Мама відправила сина. Поезія українського Майдану. URL: http://hromada.hu/2014/nov_125/simja/poezija_majdanu.html
6. Голосом Майдану. Поезія і проза. Вінниця: Т. П. Барановська, 2014. 80 с.
7. Грушанська О. Поетизація і міфологізація образу Майдану в художніх та журналістських творах. *Виклики сучасного українського суспільства (до другої річниці Революції Гідності): матеріали круглого столу. Кам'янець-Подільський: К-ПНУ імені Івана Огієнка*, 2016. С. 20–23.
8. Євромайдан. Лірична хроніка [поетична колекція]. Брустурів: Дискурсус, 2014. 48 с.
9. Єременко О., Гаврильченко А. Бунтівна муза поезії Євромайдану. *Науковий вісник МНУ імені В.О. Сухомлинсько-*
10. Коваль М. В. Рух опору. *Енциклопедія історії України: у 10 т.* Київ: Наукова думка, 2012. Т. 9. С. 404.
11. Кушнірова Т. Особливості функціонування категорії «Стиль» у сучасному літературознавстві. *Наукові праці Кам'янець-Подільського національного університету імені Івана Огієнка. Філологічні науки.* Кам'янець-Подільський, 2009. Вип. 20. С.330–335.
12. Літературознавчий словник-довідник. Київ: ВЦ «Академія», 2006. 752 с.
13. Мацько В. П. Квітен. Хмельницький, 2007. 60 с.
14. Павличко Д. В. Вірші з Майдану. Слово Просвіти. 2014. 13-19 лютого, С.1.
15. Поліщук Я. Ефект Євромайдану і література. *Слово і Час*. 2015. № 10. С. 3–17.
16. Птащенко О. Наша Голгофа: думи. Київ: Вид-во «Український пріоритет», 2018. 96 с.
17. Шкандрій М. Поет незгоди: Василь Стус. *В обіймах імперії: Російська і українська літератури новітньої доби/ Пер. П. Тарашук*. Київ: Факт, 2004. С. 380–394 с.
18. Gerigk H.-J. Titelträume. Eine Meditation über den literarischen Titel im Anschluß an Werner Bergengruen, Leo H. Hoek und Arnold Rothe. *Titel, Text, Kontext: Randbezirke des Textes: Festschrift für Arnold Rothe zum 65. Geburtstag / Hrg. A. Rothe, J. Mecke, S. Heiler*. Berlin: Galda & Wilch, 2000. 565 S.

REFERENCES

1. Andrij Lyubka. Virshh pro geroyiv Majdanu. URL: <https://day.kyiv.ua/uk/blog/suspilstvo/virsh-pro-geroyiv-majdanu>
2. Bily`k G. Osobly`vosti zobrazhennya Revolyuciyi Gidnosti v ukrayins`kij literaturi 2013–2015 rokiv. Al`manax Poltavs`kogo nacional`nogo pedagogichnogo universy`tetu «Ridny`j kraj». 2015. № 2 (33). S. 118–124.
3. Bily`k G. M. Oratoriya «Nebesna sotnya» Bogdana Bojchuka yak monumental`ny`j zrazokukrayins`koyi majdannoyi poeziyi. *Molody`j vcheny`j*. № 6 (33). 2016. S. 350–353.
4. Bojchuk B. Nebesna sotnya: oratoriya. *Kur`yer Kry`vbasu*. 2015. №№ 302–304. S. 155–161.
5. Vlasova T. Mama vidpravy`la sy`na. Poeziya ukrayins`kogo Majdanu. URL: http://hromada.hu/2014/nov_125/simja/poezija_majdanu.html
6. Golosom Majdanu. Poeziya i proza. Vinny`cya: T. P. Baranovs`ka, 2014. 80 s.
7. Grushans`ka O. Poety`zaciya i mifologizaciya obrazu Majdanu v xudozhnix ta zhurnalists`ky`x tvorax. *Vy`kly`ky` suchasnogo ukrayins`kogo suspil`stva (do drugoyi richny`ci Revolyuciyi Gidnosti): materialy` kruglogo stolu. Kam`yanecz`-Podil`s`ky`j*: K-PNU imeni Ivana Ogiyenka, 2016. S. 20–23.
8. Yevromajdan. Liry`chna xronika [poety`chna kolekcija]. Brusturiv: Dy`skursus, 2014. 48 s.
9. Yeremenko O., Gavryl`chenko A. Buntivna muza poeziyi Yevromajdanu. *Naukovy`j visny`k MNU imeni V.O. Suxomly`ns`kogo. Filologichni nauky` (Literaturoznavstvo)*. № 1 (17). 2016. S.100–103.
10. Koval` M. V. Rux oporu. *Ency`klopediya istoriyi Ukrayiny` : u 10 t.* Ky`yiv: Naukova dumka, 2012. T. 9. S. 404.
11. Kushnirova T. Osobly`vosti funkcionuvannya kategoriyi «Sty`l`» u suchasnomu literaturoznavstvi. *Naukovi praci Kam`yanecz`-Podil`s`kogo nacional`nogo universy`tetu imeni Ivana Ogiyenka. Filologichni nauky`.* Kam`yanecz`-Podil`s`ky`j, 2009. Vy`p. 20. S.330–335.
12. Literaturoznavchy`j slovny`k-dovidny`k. Ky`yiv: VCz «Akademiya», 2006. 752 s.
13. Macz`ko V. P. Kvitenn`. *Xmel`ny`cz`ky`j*, 2007. 60 s.
14. Pavly`chko D. V. Virshi z Majdanu. *Slovo Prosvity`*. 2014. 13-19 lyutogo, S.1.
15. Polishhuk Ya. Efekt Yevromajdanu i literatura. *Slovo i Chas*. 2015. № 10. S. 3–17.
16. Ptashhenko O. Nasha Golgofa: dумы`. Ky`yiv: Vy`d-vo «Ukrayins`ky`j priory`tet», 2018. 96 s.
17. Shkandriy M. Poet nezgody`: Vasy`l` Stus. *V obijmax imperiyi: Rosijs`ka i ukrayins`ka literatury` novitn`oyi doby`/ Per. P. Tarashhuk*. Ky`yiv: Fakt, 2004. S. 380–394 s.
18. Gerigk H.-J. Titelträume. Eine Meditation über den literarischen Titel im Anschluß an Werner Bergengruen, Leo H. Hoek und Arnold Rothe. *Titel, Text, Kontext: Randbezirke des Textes: Festschrift für Arnold Rothe zum 65. Geburtstag / Hrg. A. Rothe, J. Mecke, S. Heiler*. Berlin: Galda & Wilch, 2000. 565 S.

Genre-Style Peculiarities of the Public Square Poetry: Tradition and Innovation V. P. Matsko

Abstract. The article analyzes genre-style peculiarities of Ukrainian traditional and modern public square poetry. In the course of the analysis it became clear that in their artistic practice poets used different genres: ballad (O. Ptashchenko), lyrical meditations with landscape sketches (L. Serdunych), deeply patriotic poetry (D. Pavlychko), lyric poetry with journalistic lexemes (A. Liubka), oratorio (B. Boichuk), as well as the Ukrainian folk song «The Pine-Tree was Burning, Blazing», modified correspondingly to the three-month revolutionary events on the Maidan. It is revealed that poetry interacts with different types of art, it tends to the national modernist tradition (B. Boichuk, T. Vlasova, O. Ptashchenko). The deep patriotism, the struggle for the development of civil society is the leading motif of the Ukrainian public square poetry.

Keywords: style, genre, modern, lyrics of the Maidan, Revolution of Dignity, metaphors of the image.